

Research Paper

The Mediating Role of Career Adaptability between Proactive Personality and Entrepreneurial Intention of Agricultural Students

Abdolrahim Gheyassi¹, Amir Alambeigi²

1- Assistant Professor, Agricultural Extension and Education, Department of Agricultural Extension and Education, University Of Zabol, Zabol, Iran. (Corresponding author: agheyassi@uoz.ac.ir)

2- Associate Professor, Agricultural Extension and Education, Department of Agricultural Extension and Education, University of Tehran, Karaj, Iran

Received: 07 February, 2023

Accepted: 19 May, 2023

Extended Abstract

Background: In today's era, characterized by fluctuating job markets and dynamic business environments, personal attributes such as career adaptability and proactive personality will increasingly influence the post-graduation career trajectory of students. In this context, the research literature shows that career adaptability and proactive personality play an undeniable role in the formation of students' entrepreneurial intention, which is considered an important prerequisite for starting a business. Theoretical evidence suggests that their adaptability resources influence entrepreneurial intention among students. Moreover, the development of career adaptability is intricately linked to a proactive personality, which enables individuals to discern opportunities and devise apt solutions amid uncertain environments, as posited by the Career Construction Theory. In this context, empirical exploration into the nexus of a proactive personality, career adaptability, and entrepreneurial intention remains scarce. Hence, this study aimed to examine the mediating influence of career adaptability between proactive personality and entrepreneurial intention among agricultural students. By fulfilling this research objective, not only does this study contribute to the depth of literature on entrepreneurial intention, but it also sheds light on the significance of fostering career adaptability among agricultural students.

Methods: The research adopted a quantitative approach, employing survey methodology and a cross-sectional time frame for data collection and correlational-causal data processing for analysis. The statistical population comprised fourth-year undergraduate agricultural students enrolled in public universities across Iran. Employing the inverse square root method, a sample of 384 students was selected utilizing a multi-stage sampling technique, wherein two universities were randomly chosen from each of the five regions under the Ministry of Science, Research, and Technology, amounting to a total of ten universities. Data were gathered from students enrolled in the selected universities. The research utilized questionnaires assessing entrepreneurial intention (6 items), proactive personality (3 items), and career adaptability (12 items), designed on a five-point Likert scale within the native Porsline system and distributed online. The validity of the research instruments was ensured through reviews and confirmation by a panel of agricultural education experts. Additionally, reliability was established via a pilot study and calculation of Cronbach's alpha coefficient ($\alpha > 0.7$). The measurement model's validity was affirmed through factor loading calculations and assessments of convergent validity, discriminant validity, and reliability, utilizing Cronbach's alpha coefficient and composite reliability (α and CR > 0.7 ; AVE > 0.5 ; HTMT < 0.85). Structural equation modeling, employing the partial least squares approach, was employed for data analysis. The SmartPLS₄ software facilitated the data analysis process.

Results: The research findings empirically validated the mediating role of career adaptability in the relationship between proactive personality and entrepreneurial intention among agricultural students ($\beta = 0.271$, $t = 5.174$, $p = 0.001$). Notably, the results also indicate a direct influence of proactive personality on the entrepreneurial intention of the surveyed students ($\beta = 0.291$, $t = 4.077$, $p = 0.001$). Moreover, this positive effect is evident in both pathways: the direct relationship between proactive personality and entrepreneurial intention and the relationship mediated by career adaptability. Consequently, the career adaptability variable assumes a complementary mediating role in the relationship between proactive personality and entrepreneurial intention among agricultural students. This study highlights the significance of proactive personality and career adaptability as pivotal antecedents shaping the entrepreneurial intention of agricultural students. Thus, agricultural students with a proactive disposition can

enhance their entrepreneurial intention by fostering their career adaptability. Furthermore, the research findings highlight that both direct and indirect effects exhibit comparable strength, collectively explicating 43.5% of the variance in entrepreneurial intention among agricultural students. Hence, enhancing students' career adaptability is indispensable for fostering entrepreneurial intention within agricultural universities.

Conclusion: The findings demonstrate that the career adaptability of agricultural students, serving as a psychological resource, significantly influences the development of their entrepreneurial intention. Furthermore, a proactive personality trait shapes career adaptability. Thus, this research emphasizes that the formation of entrepreneurial intention among agricultural students relies on personal resources, encompassing both career adaptability and proactive personality. Consequently, agricultural higher education institutions aspiring to cultivate entrepreneurial intentions among their students should prioritize initiatives aimed at enhancing career adaptability. These efforts could include organizing educational workshops and inviting successful entrepreneurs. Similarly, fostering proactive personalities can be achieved through empowerment programs and related activities. In essence, the insights collected from this study can inform the design of targeted programs geared toward instilling entrepreneurial intentions among agricultural students. To foster entrepreneurial intention among agricultural students, agricultural higher education institutions are advised to enhance students' career adaptability by engaging entrepreneurs from the agricultural sector and organizing diverse educational workshops, including those focusing on soft skills development. Moreover, initiatives aimed at cultivating a proactive personality among students, such as psychological empowerment programs, can further facilitate the enhancement of their career adaptability. By implementing these strategies, institutions can effectively prepare agricultural students to embark on entrepreneurial endeavors in the agricultural domain.

Keywords: Agricultural Students, Career Adaptability, Entrepreneurship, Entrepreneurial Intention, Proactive Personality, Structural Equation Modeling

<p>How to Cite This Article: Gheyassi, A., & Alambeigi, A. (2024). The Mediating Role of Career Adaptability between Proactive Personality and Entrepreneurial Intention of Agricultural Students. <i>J Entrepreneurial Strategies Agric</i>, 11(1), 121-134. DOI: 10.61186/jea.11.1.121</p>

مقاله پژوهشی

بررسی نقش میانجی سازگاری مسیر شغلی بین شخصیت فعال و قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی

عبدالرحیم غیائی^۱ و امیر علم بیگی^۲

۱- استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه زابل، زابل، ایران، (نویسنده مسوول: agehyassi@uoz.ac.ir)

۲- دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تهران، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۱/۱۸ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۲/۲۹
صفحه: ۱۲۱ تا ۱۳۴

چکیده

مقدمه و هدف: در عصر کنونی که شغل‌ها و کسب و کارها با نااطمینانی و تغییرات سریع همراه هستند، منابع فردی نظیر سازگاری مسیر شغلی و شخصیت فعال اهمیت روزافزونی در توسعه شغلی دانشجویان پس از دانش‌آموختگی خواهند داشت. در این زمینه ادبیات تحقیق نشان می‌دهد که سازگاری مسیر شغلی و شخصیت فعال در شکل‌گیری قصد کارآفرینی دانشجویان که خود پیش‌زمینه مهمی برای آغاز یک کسب و کار به‌شمار می‌رود نقش غیرقابل انکاری دارند؛ به‌گونه‌ای که براساس شواهد نظری، شکل‌گیری قصد کارآفرینی در دانشجویان با اتکا به منابع سازگاری آنان شکل می‌گیرد؛ اما شکل‌گیری سازگاری مسیر شغلی نیز با استناد به تئوری ساخت مسیر شغلی توسط شخصیت فعال که به توانایی تشخیص فرصت‌ها و شناسایی راه‌حل‌های مناسب در موقعیت‌هایی که محیط نامطمئن است اشاره دارد هدایت می‌گردد. در این راستا، شواهد نشان می‌دهد که نقش شخصیت فعال با قصد کارآفرینی با واسطه سازگاری مسیر شغلی به‌صورت تجربی مورد کنکاش قرار نگرفته است. از این‌رو، هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی اثر میانجی‌گری سازگاری مسیر شغلی بین شخصیت فعال و قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی بود. دستیابی به اهداف پژوهش، افزون بر آنکه بر غنای ادبیات قصد کارآفرینی می‌افزاید، قادر است بخشی از اهمیت توسعه سازگاری مسیر شغلی را نیز در دانشجویان کشاورزی توضیح دهد.

مواد و روش‌ها: این پژوهش با رویکرد کمی صورت گرفته است و از نظر شیوه گردآوری اطلاعات پیمایشی، از نظر زمان از نوع مقطعی و از لحاظ پردازش داده‌ها از نوع علی ارتباطی به‌شمار می‌رود. جامعه آماری این پژوهش، همه‌ی دانشجویان سال چهارم مقطع کارشناسی رشته‌های کشاورزی در دانشگاه‌های دولتی بودند. نمونه آماری پژوهش با استفاده از روش معکوس ریشه مربع، شامل ۳۸۴ نفر و با روش نمونه‌گیری چند مرحله‌ای (انتخاب تصادفی ۲ دانشگاه از هریک از مناطق پنج‌گانه وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (در کل ده دانشگاه) و سپس گردآوری داده‌ها از دانشجویان دانشگاه‌های منتخب در مرحله اول) انتخاب شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه قصد کارآفرینی (۶ گویه)، شخصیت فعال (۳ گویه) و سازگاری مسیر شغلی (۱۲ گویه) را شامل می‌گردد که در طیف لیکرت پنج سطحی در سامانه بومی پرسس‌لاین طراحی و به‌صورت برخط در نمونه آماری پژوهش توزیع شد. روایی ابزار پژوهش، توسط پانلی از متخصصان آموزش کشاورزی مورد بررسی و تأیید قرار گرفت. پایایی ابزار پژوهش نیز با انجام یک مطالعه پیش‌آهنگ و محاسبه ضریب آلفای کرونباخ مورد تأیید قرار گرفت ($\alpha > 0.7$). روایی مدل اندازه‌گیری با محاسبه بار عاملی و انجام آزمون‌های روایی همگرا و روایی تشخیصی و پایایی آن نیز از طریق محاسبه ضریب آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی بررسی و تأیید شد ($\alpha > 0.7$ و $CR > 0.5$ ؛ $AVE > 0.5$ و $HTMT < 0.85$). داده‌های پژوهش با بهره‌گیری از مدل معادلات ساختاری و با رویکرد حداقل مربعات جزئی تحلیل گردید. در فرآیند تحلیل داده‌ها نیز از نرم‌افزار Smart PLS₄ استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج پژوهش، نقش میانجی‌گری متغیر سازگاری مسیر شغلی در رابطه شخصیت فعال و قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی را به‌صورت تجربی تأیید نمود ($\beta = 0.271$ ، $t = 5.174$ ، $p = 0.001$). با عنایت به اینکه نتایج پژوهش بیانگر تأثیرگذاری مستقیم شخصیت فعال بر قصد کارآفرینی دانشجویان مورد مطالعه نیز است ($\beta = 0.391$ ، $t = 4.077$ ، $p = 0.001$) و از سویی دیگر، اثرگذاری یکسانی (مثبت) در هر دو مسیر یعنی رابطه مستقیم شخصیت فعال و قصد کارآفرینی و رابطه شخصیت فعال و قصد کارآفرینی با واسطه سازگاری مسیر شغلی نیز مشاهده می‌گردد. بر این اساس، متغیر سازگاری مسیر شغلی نقش میانجی مکمل را در رابطه شخصیت فعال و قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی دارد. این پژوهش نشان داد که شخصیت فعال و سازگاری مسیر شغلی دو پیش‌بیننده تعیین‌کننده و مهم قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی هستند به‌گونه‌ای که، دانشجویان رشته‌های کشاورزی با شخصیت فعال‌تر می‌توانند قصد کارآفرینی خود را با افزایش سازگاری مسیر شغلی بهبود بخشند. همچنین، یافته‌های تحقیق بیانگر آن است که شدت اثر مسیرهای مستقیم و با واسطه تقریباً یکسان است و در مجموع ۴۳/۵ درصد از واریانس قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی تبیین می‌گردد؛ لذا، برای شکل‌گیری قصد کارآفرینی در دانشجویان کشاورزی، بهبود سازگاری مسیر شغلی دانشجویان را نمی‌توان نادیده گرفت.

نتیجه‌گیری: نتایج حاصل، بیانگر آن است که سازگاری دانشجویان کشاورزی در مسیر شغلی به‌عنوان منبعی روانشناختی، نقش قابل‌انکاری در شکل‌گیری قصد کارآفرینی آنان دارد و از سویی دیگر سازگاری مسیر شغلی از طریق شخصیت فعال هدایت می‌گردد. بر این اساس، یافته‌های تحقیق حاضر، تأیید نمود که شکل‌گیری قصد کارآفرینی در دانشجویان کشاورزی وابسته به منابع فردی سازگاری مسیر شغلی و شخصیت فعال است. با استناد به نتایج حاصل، مراکز آموزش عالی کشاورزی که در پی ایجاد قصد کارآفرینی در دانشجویان خود هستند بایستی بر ارتقا سازگاری مسیر شغلی آنان از طرق مختلف نظیر برگزاری کارگاه‌های آموزشی و دعوت از کارآفرینان و همچنین ارتقا شخصیت فعال آنان از طرقی مانند برگزاری برنامه‌های توانمندسازی توجه داشته باشند. به‌طور خلاصه، یافته‌های این پژوهش می‌تواند به توسعه برنامه‌هایی که هدف آن‌ها ایجاد قصد کارآفرینی در دانشجویان کشاورزی است کمک نماید. در این راستا، برای شکل‌گیری قصد کارآفرینی در دانشجویان کشاورزی به مراکز آموزش عالی کشاورزی پیشنهاد می‌گردد که با دعوت از کارآفرینان عرصه کشاورزی و برگزاری کارگاه‌های آموزشی مختلف نظیر کارگاه توسعه مهارت‌های نرم، سازگاری مسیر شغلی دانشجویان کشاورزی را ارتقا دهند و در این راستا، با فعال‌تر کردن شخصیت آن‌ها از طریق برنامه‌های توانمندسازی نظیر توانمندسازی روانشناختی، توسعه سازگاری مسیر شغلی آن‌ها را تسهیل نمایند.

واژه‌های کلیدی: انطباق‌پذیری مسیر شغلی، دانشجویان کشاورزی، شخصیت فعال، قصد کارآفرینی، کارآفرینی، مدل‌سازی معادلات ساختاری

مقدمه

تلاش‌های دانشجویان به‌سمت کارآفرینی داشته باشند. زیرا که قصد کارآفرینی به باور درونی فرد برای آغاز کسب‌وکاری جدید و طرح‌ریزی آگاهانه برای تحقق این هدف در آینده اشاره دارد (Thompson, 2009) و طبیعتاً دانشگاه می‌تواند باور درونی دانشجویان خود را تحت تأثیر قرار دهد. از این منظر است که تاکنون مطالعات فراوانی در داخل و خارج از

دانشگاه و کارآفرینی ارتباط تنگاتنگی با یکدیگر دارند (Naz et al., 2020). به‌عنوان مثال، دانشگاه بر کارآفرینی دانشجویان نقش قابل توجهی دارد (Ghorbani Piralidehi, 2024). در این زمینه، سیمونتون (Simonton, 2000) بیان می‌دارد که دانشگاه‌ها می‌توانند نقش مهمی در بهبود قصدها و

تغییرات سریع فناوری و جهانی شدن از اهمیت روزافزونی نیز نزد محققان برخوردارند با قصد کارآفرینی از دیدگاه نظری پذیرفته می‌گردد؛ اما شواهد تجربی در این زمینه متناقض است. به‌عنوان مثال، نتایج تجربی برخی از مطالعات پیشین نظیر تولنتینو و همکاران (Tolentino et al., 2014)، کیاو و هوا (Zhang et al., 2019) و ژانگ و همکاران (Qiao and Hua, 2019) بیانگر ارتباط شخصیت فعال و قصد کارآفرینی است اما برخی از مطالعات صورت گرفته نظیر مطالعه کریمی و همکاران (Karimi, 2019) و ایتسوغبه و همکاران (Atitsogbe et al., 2019) ارتباط آن‌ها را تأیید نمی‌نمایند. بر این اساس، به‌نظر می‌رسد این مسأله ناشی از بافتی باشد که مورد مطالعه قرار گرفته است و از آنجا که در مطالعات صورت گرفته در داخل کشور، پژوهش منسجمی در خصوص ارتباط شخصیت فعال و قصد کارآفرینی و همچنین بررسی نقش واسطه‌ای سازگاری مسیر شغلی یافت نشد؛ لذا بررسی ارتباط این متغیرها ضروری به‌نظر می‌رسد. بر این اساس هدف این پژوهش، بررسی ارتباط شخصیت فعال و قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی با میانجیگری سازگاری مسیر شغلی است. اشاره می‌گردد، به‌سبب آن‌که دانش‌آموختگان رشته‌های کشاورزی نسبت به سایر دانش‌آموختگان، از نرخ بیکاری بالاتری برخوردارند (Nikkhah and Saberi, 2023; Pouratashi, 2018; Karimi, 2020): به‌گونه‌ای که طبق اعلام مرکز آمار و اطلاعات راهبردی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی نرخ بیکاری برای دانشجویان و فارغ‌التحصیلان این رشته ۲۱/۱ درصد ذکر شده است (Alambeigi et al., 2023)؛ لذا در این مطالعه قصد کارآفرینی دانشجویان این رشته‌ها بررسی گردید.

پیشینه نظری پژوهش شخصیت فعال و قصد کارآفرینی

افراد مختلف نسبت به محرک‌های محیطی، متفاوت رفتار می‌کنند به‌گونه‌ای که برخی فعال‌تر هستند و همیشه اصلاحات سازنده ارائه می‌کنند و برخی دیگر نیز نسبت به این محرک‌ها رفتاری منفعلانه و غیرفعال دارند (Kumar and Shukla, 2022). در این رابطه زمپتاکیس (Zampetakis, 2008 as cited in Luo et al., 2022) در تشریح دسته اول که فعال نامیده می‌شوند بیان می‌دارد که فعال بودن به تلاش‌های فعالی که فرد برای ایجاد تغییرات در محیط اطراف خود انجام می‌دهد اشاره دارد. بیل و همکاران (Buil et al., 2019) بیان می‌دارند که شخصیت فعال به شناسایی فرصت‌ها، برجسته کردن مزایای آن‌ها و حفظ آن‌ها تا زمانی که یک تغییر قابل توجه رخ دهد اشاره دارد. یی فنگ چن و همکاران (Yi-Feng Chen et al., 2021) نیز این مفهوم را به توانایی تشخیص فرصت‌ها و شناسایی راه‌حل‌های مناسب در موقعیت‌هایی که محیط نامطمئن است، مرتبط می‌دانند. بر این اساس، افرادی که از شخصیت فعال قوی‌تری برخوردارند، می‌توانند فرصت‌ها را شناسایی کرده و از آن‌ها استفاده کنند و رفتارهای فعال و مداوم را تا زمانی که تغییرات معنادار موردنظر یا معینی محقق شود، نشان دهند (Buil et al., 2019).

مفهوم شخصیت فعال با حوزه کارآفرینی مرتبط است به‌گونه‌ای که کارآفرینان نیز آگاهانه محیط بیرونی را ارزیابی

کشور در خصوص عوامل مؤثر بر قصد کارآفرینی دانشجویان صورت گرفته است؛ اما به‌سبب آنکه بسیاری از محققان نظیر شفیعی و رهبریان (Shafiei and Rahbarian, 2022) و شیری (Shiri, 2022) در مطالعه‌ی قصد کارآفرینی، کارآفرینی را رفتار برنامه‌ریزی شده در نظر گرفته‌اند؛ و مطالعات خود را در قالب نظریه رفتار برنامه‌ریزی شده به سرانجام رسانده‌اند و مطالعات منفرد و همکاران (Monfared et al., 2021)، شایسته و همکاران (Shayesteh et al., 2023) و کریمی و همکاران (Karimi et al., 2020) نیز از این جمله‌اند؛ لذا تمرکز بر این نظریه باعث شده است که با وجود مطالعات بسیار، هنوز هم چگونگی شکل‌گیری قصد کارآفرینی در یک فرد، مورد پرسش باشد (Naz et al., 2020). در این راستا، به‌سبب آنکه قصد کارآفرینی در بین دانشجویان کشاورزی ایران بسیار محدود است (Shiri et al., 2017)؛ لذا شناخت عوامل مؤثر بر آن در دانشجویان رشته‌های کشاورزی اهمیتی وافر دارد. در این راستا، به‌سبب آن‌که متغیرهای روانشناختی تعیین‌کننده‌های مهمی برای شروع یک کسب‌وکار جدید به‌شمار می‌روند (Qudus et al., 2022) و لذا نمی‌توان قصد کارآفرینی را بدون توجه دقیق به تأثیر عوامل مختلف روانشناختی تسهیل کرد (Liang and Liang, 2015)؛ بنابراین، مطالعه‌ی نقش متغیرهای روانشناختی بر قصد کارآفرینی دانشجویان بسیار با اهمیت است.

در شکل‌گیری قصد کارآفرینی، تولنتینو و همکاران (Tolentino et al., 2014) بیان می‌دارند که افراد به‌هنگام شکل‌گیری قصد کارآفرینی بر منابع سازگار خود تکیه می‌کنند که مطابق با تئوری ساخت مسیر شغلی، شکل‌گیری سازگاری مسیر شغلی نیز توسط شخصیت فعال هدایت می‌شود (Obschonka and Hahn, 2018). در این زمینه، اوی و همکاران (Uy et al., 2015) نیز بیان می‌دارند که مطابق با تئوری ساخت مسیر شغلی، عوامل شخصیتی محرک‌های سازگاری مسیر شغلی به‌شمار می‌روند.

همسو با این دیدگاه، کندو کاو در مطالعات پیشین نظیر مک کنا و همکاران (McKenna et al., 2016) و لیانگ و یی (Liang and Yi, 2017)، بیانگر آن است که سازگاری مسیر شغلی یکی از پیش‌بین‌های قصد کارآفرینی شناخته می‌شود. در رابطه بین سازگاری مسیر شغلی و قصد کارآفرینی دانشجویان می‌توان گفت که سازگاری مسیر شغلی یک منبع روان‌شناختی مثبت است و افراد دارای این منبع با دیدی باز، عدم اطمینان در کارآفرینی را می‌پذیرند و به آن پاسخ می‌دهند، بر اضطراب ناشی از ابهام و عدم شفافیت در کارآفرینی غلبه می‌کنند و به‌آرامی از مراکز آموزشی به محل کار آینده (کارآفرینی) قدم می‌گذارند، که می‌تواند شناخت دانشجویان از فعالیت‌های کارآفرینانه را ارتقا دهد و به شکل‌گیری قصد کارآفرینی کمک کند (Zhang et al., 2022).

افزون بر آنچه اشاره شد براساس ادبیات تحقیق، عامل‌های فردی نیز بر قصد کارآفرینی مؤثرند (Zhang et al., 2022) و در این راستا، ارتباط شخصیت فعال و سازگاری مسیر شغلی که از منابع فردی مهم در مسیر شغلی دانشجویان به‌شمار می‌روند (Hirschi, 2012) و امروزه به‌سبب نااطمینانی اشتغال‌ها،

اعتماد مسیر شغلی، به باورهای فرد نسبت به توانایی‌های خود برای مقابله با چالش‌ها و موانعی اشاره دارد که ممکن است در مسیر دنبال نمودن آرزوهای مسیر شغلی رخ بدهد (Neureiter and Traut-Mattausch, 2017). بی‌اعتمادی در مسیر شغلی به بازدارنده‌ی مسیر شغلی منتهی می‌شود و در این راستا فرد به انجام فعالیت‌هایی که احساس می‌کند از عهده‌اش بر نمی‌آید، نمی‌پردازد (Mohamadi et al., 2016).

همانگونه که اشاره شد از دیدگاه تولنتینو و همکاران (Tolentino et al., 2014) قصد کارآفرینی با تکیه بر سازگاری مسیر شغلی صورت می‌گیرد که خود توسط شخصیت فعال فرد، هدایت می‌گردد (Obschonka and Hahn, 2018). ون و همکاران (Wen et al., 2022) بیان می‌دارند که مطالعات پیشین بیانگر آن است که شخصیت فعال یکی از تاثیرگذارترین پیش‌بینی‌کننده‌های سازگاری مسیر شغلی است که چنانگ (Jiang, 2017) و استافر و همکاران (Stauffer et al., 2019) نیز بر این مطلب صحنه می‌گذارند. نتایج مطالعه فاهینمی و یحیی (Fawehinmi and Yahya, 2018)، ون و همکاران (Cai et al., 2015)، سای و همکاران (Wen et al., 2022) و هو و همکاران (Hou et al., 2014) نیز در این راستا قرار دارند. بر این اساس، سازگاری مسیر شغلی میانجی شخصیت فعال و قصد کارآفرینی به‌شمار می‌رود. در این راستا، سو و کیائو بیان می‌دارند که در مطالعات قبلی در مورد قصد کارآفرینی، نقش میانجیگری سازگاری مسیر شغلی گزارش شده است (Zhang et al., 2022). ژانگ و همکاران نیز از سازگاری مسیر شغلی به عنوان یک متغیر میانجی برای بررسی ارتباط بین شخصیت فعال و قصد کارآفرینی استفاده کرده‌اند (Zhang et al., 2022). همچنین بر اساس پیشینه تحقیق، این متغیر می‌تواند بین متغیرهای مربوط به کارآفرینی نقش میانجی را ایفا نماید. مثلاً تولنتینو و همکاران (Tolentino et al., 2014) دریافتند که سازگاری مسیر شغلی به طور مثبت قصد کارآفرینی را در طول زمان پیش‌بینی می‌کند.

پیشینه تجربی

تولنتینو و همکاران (Tolentino et al., 2014) با بهره‌گیری از تئوری ساخت مسیر شغلی و با فرض اینکه افراد به‌هنگام شکل‌گیری قصد کارآفرینی بر منابع سازگار خود تکیه می‌کنند به مطالعه ارتباط سازگاری مسیر شغلی و قصد کارآفرینی پرداختند و به‌صورت تجربی ارتباط این متغیرها را تأیید نمودند. کیائو و هوا (Qiao and Hua, 2019) نیز علاوه بر تأیید ارتباط این دو متغیر، دریافتند که سازگاری مسیر شغلی بین خودکارآمدی کارآفرینانه و قصد کارآفرینی نقش میانجی را نیز ایفا می‌کند. لیانگ و وانگ در مطالعه خود دریافتند که افراد با سازگاری مسیر شغلی قوی، قصد کارآفرینی قوی‌تری نیز دارند (Zhang et al., 2022). در این راستا، مطالعات دیگری نیز وجود دارند که این ارتباط را تأیید می‌نمایند (Zhang et al., 2022; Sheykholslami et al., 2019; McKenna et al., 2016; Veisinejad & Athari, 2023; Liang and Yi, 2017)؛ اما کریمی (Karimi, 2019) و اتیتسوغبه و همکاران (Atitsogbe et al., 2019) در مطالعه خود دریافتند که ارتباط مستقیمی بین سازگاری مسیر شغلی و قصد کارآفرینانه وجود ندارد. به‌زعم اتیتسوغبه و همکاران

می‌کنند و فرصت‌های در حال تکامل را برای ایجاد سرمایه‌گذاری‌های نوآورانه شناسایی می‌کنند (Naz et al., 2020).

تحقیقات قبلی نشان داده است که شخصیت فعال، منبع روانی اجتماعی ضروری در زمینه شغلی کارآفرینی است و به‌طور مثبت قصد کارآفرینی را پیش‌بینی می‌کند. در این راستا، کومار و شوکلا (Kumar and Shukla, 2022) بیان می‌دارند که ارتباط قوی بین شخصیت فعال و مقاصد کارآفرینی در ادبیات پیشین گزارش شده است. کرانت (Crant, 1996) با بررسی قصد کارآفرینی دانشجویان، دریافت که افرادی که فعال‌تر بودند، تمایل بیشتری به راه‌اندازی کسب و کار داشتند.

کومار و شوکلا (Kumar and Shukla, 2022) در مطالعه خود بیان می‌دارند که اگرچه ادبیات، نقش شخصیت فعال را به‌عنوان یک عامل تعیین‌کننده مهم در قصد کارآفرینی پشتیبانی می‌کند، تأثیر شخصیت فعال بر قصد کارآفرینی از طریق میانجی نیز صورت می‌گیرد که خودکارآمدی کارآفرینانه از آن جمله است.

نقش میانجی سازگاری مسیر شغلی

اهمیت سازگاری مسیر شغلی با ارائه تئوری ساخت مسیر شغلی شناخته شد. به‌طوری‌که این مفهوم یکی از سازه‌های اصلی این تئوری است (Savickas, 1997; Savickas, 2013). این مفهوم منبعی روانی اجتماعی است که فرد برای رویارویی با وظایف فعلی و آتی، تحولات شغلی و چالش‌های غیر منتظره در اختیار دارد (Savickas and Porfeli, 2012). به‌عبارت دیگر، سازگاری مسیر شغلی به‌عنوان مجموعه‌ای از شایستگی‌های لازم برای انطباق با شرایط و تقاضاهای کاری جدید یا چالش‌برانگیز تعریف شده است (Oh et al., 2022). این مفهوم، چهار بعد دغدغه، کنترل، کنجکاوی و اعتماد را شامل می‌شود (Savickas and Porfeli, 2012) که در ادامه به‌صورت مختصر به آن‌ها پرداخته می‌شود.

دغدغه در مورد آینده، به افراد کمک می‌کند تا به آینده نگاه کنند و برای آنچه ممکن است در آینده رخ دهد آماده شوند (Neureiter and Traut-Mattausch, 2017) چنانچه دغدغه مسیر شغلی وجود نداشته باشد، بی‌تفاوتی مسیر شغلی شکل خواهد گرفت و به بی‌برنامگی و بدبینی درباره آینده منجر می‌شود (Mohamadi et al., 2016).

کنترل، به مسئولیت‌پذیری در مسیر شغلی خود با بهره‌گیری از خودنظمی اشاره دارد (Neureiter and Traut-Mattausch, 2017)؛ بدین معنی که افراد احساس کنند که مسئول ساختن مسیر شغلی خود هستند و لذا افرادی که از کنترل برخوردار نیستند گرفتار بی‌تصمیمی می‌باشند (Mohamadi et al., 2016).

کنجکاوی، به‌معنای داشتن نگرش کنجکاو نسبت به آینده احتمالی خود است (Neureiter and Traut-Mattausch, 2017). به‌زعم ساویکاس و پورفلی (Savickas and Porfeli, 2012)، عدم برخورداری از کنجکاوی مسیر شغلی منجر به بی‌اطلاعی در خصوص دنیای کار و همچنین پندارهای غلط از خود می‌شود.

پژوهش در قالب شکل ۱ ارائه می‌گردد. در این راستا، فرضیه‌های پژوهش عبارت‌اند از:

- شخصیت فعال دانشجویان کشاورزی بر قصد کارآفرینی آنان مؤثر است (H₁).

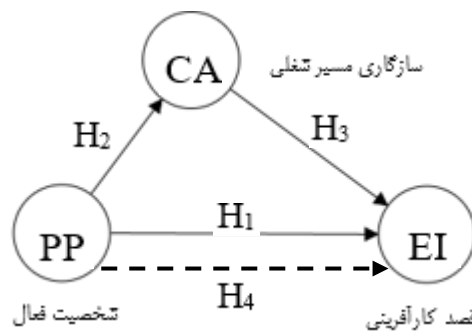
- شخصیت فعال دانشجویان کشاورزی بر سازگاری مسیر شغلی آنان مؤثر است (H₂).

- سازگاری مسیر شغلی دانشجویان کشاورزی بر قصد کارآفرینی آنان مؤثر است (H₃).

- شخصیت فعال دانشجویان کشاورزی بر قصد کارآفرینی آنان از طریق سازگاری مسیر شغلی مؤثر است (H₄).

(Atitsogbe *et al.*, 2019) این نتیجه می‌تواند از این واقعیت ناشی شده باشد که سازگاری مسیر شغلی ترکیبی از چهار قابلیت سازگاری متمایز (دغدغه، کنترل، کنجکاوی و اعتماد) است که ممکن است به‌طور یکسان به قصد کارآفرینی فرد کمک نکند.

با کندوکاو در پیشینه پژوهش، به مطالعات قابل‌توجهی برخورد می‌نماییم که بیانگر ارتباط شخصیت فعال و قصد کارآفرینی است که مطالعات دله و آمادو (Delle and Kumar and Shukla, 2016)، کومار و شوکلا (Amadu, 2016)، از آن جمله‌اند. با عنایت به آنچه گذشت مدل مفهومی

شکل ۱- مدل پژوهش

Figure 1. Research model

PP= Proactive Personality, CA= Career Adaptability, EI= Entrepreneurial Intention

(2009) شامل ۶ گویه («مصمم هستم در آینده کسب‌وکاری را ایجاد کنم (EI1)»، «کارآفرین بودن یکی از هدف‌های نهایی من است (EI2)»، «من گرایش زیادی برای راه‌اندازی یک کسب‌وکار دارم (EI3)»، «برای کارآفرین شدن هر کاری لازم باشد انجام می‌دهم (EI4)»، «برای راه‌اندازی کسب‌وکار از هیچ کوششی دریغ نمی‌کنم (EI5)» و «نسبت به راه‌اندازی کسب‌وکار خودم شک و تردیدی ندارم (EI6)») برای سنجش شخصیت فعال و سازگاری مسیر شغلی به‌ترتیب از پرسشنامه‌های ما و بنت (Ma and Bennett, 2021) شامل ۳ گویه («اگر به ایده‌ای اعتقاد داشته باشم، هیچ چیزی مانع تحقق آن نخواهد شد (PP1)»، «چیزی هیجان‌انگیزتر از تبدیل کردن ایده‌هایم به واقعیت نیست (PP2)» و «در شناسایی فرصت‌ها نسبت به دیگران بهترم (PP3)») و ماجیوری و همکاران (Maggiori *et al.*, 2017) شامل ۱۲ گویه («تفکر در مورد اینکه آینده من چگونه خواهد بود (CA1)»، «آماده شدن برای آینده (CA2)»، «آگاهی از گزینه‌های تحصیلی و شغلی که باید انتخاب کنم (CA3)»، «تصمیم‌گیری توسط خودم (CA4)»، «به‌عهده گرفتن مسئولیت اعمال و رفتار خودم (CA5)»، «حساب کردن روی خودم (CA6)»، «توجه به فرصت‌ها برای رشد به‌عنوان یک فرد (CA7)»، «بررسی گزینه‌ها قبل از اتخاذ تصمیم (CA8)»، «مشاهده و توجه به روش‌های مختلف انجام کارها (CA9)»، «مراقبت به انجام خوب و درست کارها (CA10)»، «یادگیری مهارت‌های جدید (CA11)» و «کار با حداکثر توان (CA12)») بهره گرفته شد. اشاره می‌گردد که پرسشنامه سازگاری مسیر شغلی، چهار بعد دغدغه، کنترل، کنجکاوی و اعتماد را اندازه‌گیری می‌کند که در واقع فرم کوتاه شده مقیاس سازگاری مسیر شغلی ساویکاس و پرفلی

مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر، با رویکرد کمی انجام گرفته است و از نوع توصیفی-همبستگی می‌باشد. جهت دستیابی به اهداف پژوهش از پرسشنامه بهره گرفته شده است که توزیع آن در جامعه مورد بررسی به‌صورت آنلاین و از طریق سامانه بومی پرسلاین (<https://survey.porsline.ir>) بوده است. جامعه آماری پژوهش، کلیه دانشجویان سال چهارم مقطع کارشناسی رشته‌های کشاورزی در دانشگاه‌های دولتی بودند. حجم نمونه، با بهره‌گیری از روش معکوس ریشه مربع (Kock and Hadaya, 2018)، ۳۸۱ نفر به‌دست آمد (سطح معنی‌داری ضریب مسیر در مدل برابر ۰/۱۵، سطح معنی‌داری برابر ۰/۰۵ و توان آماری ۰/۹۰) که این تعداد به ۳۸۴ نفر افزایش یافت. نمونه آماری تحقیق با روش چندمرحله‌ای و براساس قطب‌بندی پنج منطقه‌ای وزارت علوم، تحقیقات و فناوری صورت گرفت (Gholami, 2015). بدین‌صورت که ۱۰ دانشگاه (در هر قطب ۲ دانشگاه) به‌صورت تصادفی انتخاب شدند و پرسشنامه تحقیق در دانشگاه‌های منتخب (تهران و کشاورزی و منابع طبیعی گرگان (قطب یک)، فردوسی مشهد و بیرجند (قطب دو)، بوعلی سینای همدان و رازی (قطب سه)، شهرکرد و علوم کشاورزی و منابع طبیعی رامین (قطب چهار)، شیراز و یاسوج (قطب ۵)) با روش نمونه‌گیری در دسترس توزیع گردید.

بخش‌های اصلی پرسشنامه تحقیق، در طیف لیکرت پنج سطحی طراحی گردیده بود که سه متغیر قصد کارآفرینی (کاملاً مخالفم=۱ تا کاملاً موافقم=۵)، شخصیت فعال (کاملاً مخالفم=۱ تا کاملاً موافقم=۵) و سازگاری مسیر شغلی (خیلی کم=۱ تا خیلی زیاد=۵) را می‌سنجید. قابل‌ذکر است که برای سنجش قصد کارآفرینی از پرسشنامه لینان و چن (Liñán and Chen,)

نتایج و بحث

نتایج آمار توصیفی بیانگر آن است که ۱۹۸ تن (۵۴/۱ درصد) از دانشجویان مورد بررسی دختر، و مابقی پسر می‌باشند. دانشگاه محل تحصیل ۲۲/۱ درصد دانشجویان در قطب یک، ۲۱/۹ درصد در قطب دو، ۱۸/۸ درصد در قطب سه، ۱۵/۶ درصد در قطب چهار و ۱۷/۴ درصد در قطب پنج قرار داشت. میانگین و انحراف معیار متغیرهای قصد کارآفرینی، سازگاری مسیر شغلی و شخصیت فعال، به ترتیب $۳/۸۰ \pm ۰/۶۵$ ، $۳/۷۶ \pm ۰/۷۸$ و $۳/۷۶ \pm ۰/۷۶$ می‌باشد.

(Savickas and Porfeli, 2012) می‌باشد. دلیل انتخاب این ابزارها افزون بر برخورداری از اعتبار و پایایی در مطالعات گذشته، کوتاه بودن، سادگی و قابل فهم بودن آن‌ها بود. روایی ابزار پژوهش با نظرخواهی از متخصصان و نیز محاسبه بار عاملی و انجام آزمون‌های روایی واگرا و روایی تشخیصی و پایایی آن نیز از طریق محاسبه ضریب آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی بررسی و تایید شد ($\alpha > 0/7$). جهت تحلیل داده‌ها، از مدل معادلات ساختاری استفاده شد و بدین منظور از نرم‌افزار Smart PLS 4 (Ringle, 2022) استفاده گردید.

جدول ۱- پایایی و روایی همگرا

متغیر Variable	آلفای کرونباخ Cronbach's alpha	پایایی ترکیبی (rho_a) Composite Reliability	واریانس استخراج شده AVE
قصد کارآفرینی Entrepreneurial Intention	0.895	0.898	0.657
سازگاری مسیر شغلی Career Adaptability	0.918	0.920	0.528
شخصیت فعال Proactive Personality	0.710	0.709	0.633

جدول ۲- مقادیر HTMT

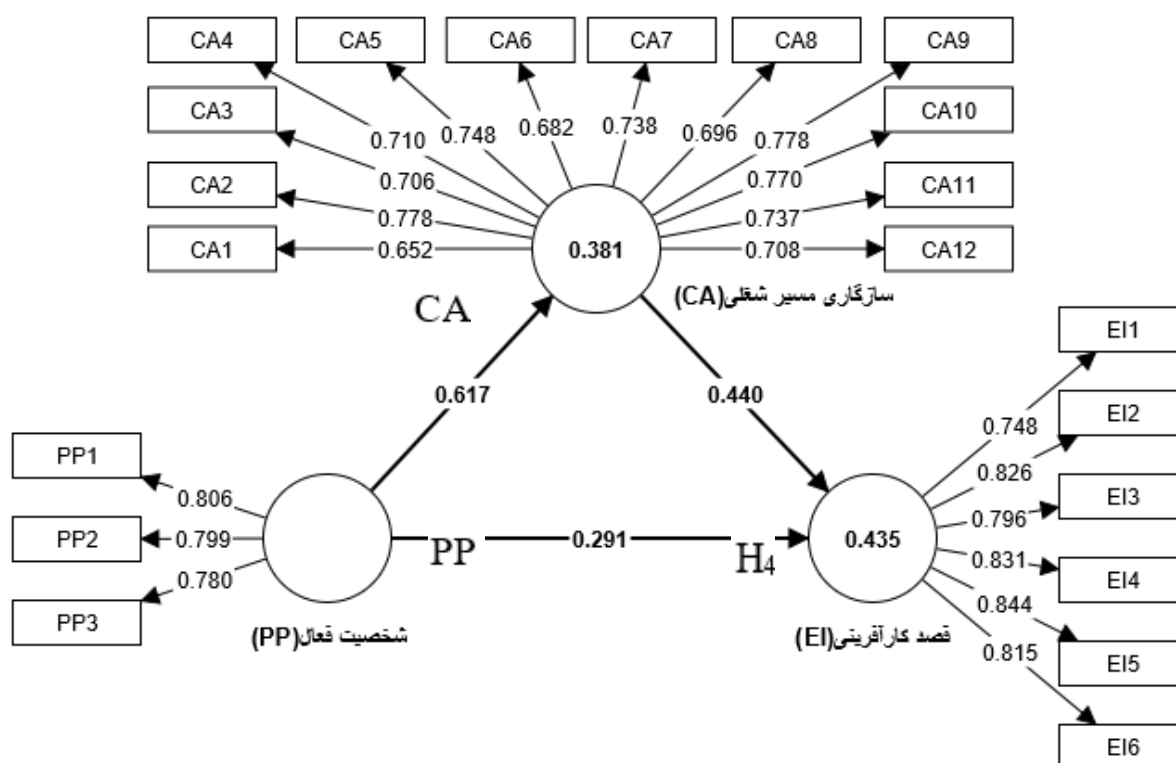
متغیر Variable	قصد کارآفرینی Entrepreneurial Intention	سازگاری مسیر شغلی Career Adaptability	شخصیت فعال Proactive Personality
قصد کارآفرینی Entrepreneurial Intention			
سازگاری مسیر شغلی Career Adaptability	0.677		
شخصیت فعال Personality Proactive	0.700	0.761	

با استناد به این جدول‌ها، مشخص می‌گردد که مدل اندازه‌گیری مورد مطالعه مطلوب است و تایید می‌گردد. قابل ذکر است که در این گام، پایایی درونی از طریق شاخص‌های آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی سنجیده می‌گردد که مقادیر ۰/۷ تا ۰/۹۵ و مطلوب است (Hair et al., 2021). همچنین روایی همگرا از طریق پایایی نشانگر و میانگین واریانس استخراج شده (AVE) ارزیابی می‌گردد که مقدار مطلوب آن به ترتیب بالاتر از مقدار ۰/۷ و برابر ۰/۵ یا بزرگ‌تر می‌باشد (Hair et al., 2017).

در بخش روش پژوهش اشاره گردید که جهت دستیابی به هدف تحقیق از مدل‌سازی معادلات ساختاری با الگوریتم حداقل مربعات جزئی استفاده شده است. رویکرد معادلات ساختاری در دو گام شامل ارزیابی مدل اندازه‌گیری و ارزیابی مدل ساختاری اجرا می‌گردد (Hair et al., 2021; Hair et al., 2017). در گام نخست (ارزیابی مدل اندازه‌گیری)، پایایی و روایی اندازه‌گیری سازه ارزیابی و تعیین می‌گردد (Hair et al., 2021; Hair et al., 2017). خلاصه نتایج مدل اندازه‌گیری پژوهش، در جدول‌های ۱، ۲، ۳ و شکل ۲ مشاهده می‌گردد.

جدول ۳- حدود اطمینان HTMT

مسیر (Path)	نمونه اصلی (Original sample)	میانگین نمونه (sample mean)	اریب (Bias)	۲/۵ درصد (2.5%)	۹۷/۵ درصد (97.5%)
سازگاری مسیر شغلی <-> قصد کارآفرینی Career Adaptability <-> Entrepreneurial Intention	0.677	0.678	0.001	0.572	0.768
شخصیت فعال <-> قصد کارآفرینی Proactive Personality <-> Entrepreneurial Intention	0.700	0.701	0.001	0.589	0.793
شخصیت فعال <-> سازگاری مسیر شغلی Proactive Personality <-> Career Adaptability	0.761	0.763	0.002	0.659	0.847

شکل ۲- نتایج الگوریتم PLS-SEM
 Figure 2. PLS-SEM algorithm results
 PP= Proactive Personality, CA= Career Adaptability, EI= Entrepreneurial Intention

جدول ۴- ارزیابی معنی‌داری ضرایب مدل ساختاری

Table 4. evaluation of structural model coefficients

Hypothesis	مسیر path	انحراف معیار standard deviation	مقدار t-value	مقدار p-value	نتیجه result	R ²
H ₁	شخصیت فعال ← قصد کارآفرینی Proactive Personality → Entrepreneurial Intention	0.071	4.077	0.001	تأیید فرضیه (Accept)	EI=0.435
H ₂	شخصیت فعال ← سازگاری مسیر شغلی Proactive Personality → Career Adaptability	0.038	16.350	0.001	تأیید فرضیه (Accept)	
H ₃	سازگاری مسیر شغلی ← قصد کارآفرینی Career Adaptability → Entrepreneurial Intention	0.071	6.189	0.001	تأیید فرضیه (Accept)	CA=0.381
H ₄	شخصیت فعال ← سازگاری مسیر شغلی ← قصد کارآفرینی Proactive Personality → Career Adaptability → Entrepreneurial Intention	0.052	5.174	0.001	تأیید فرضیه (Accept)	

برای ارزیابی معنی‌داری ضرایب مسیر از روش بوت استراپینگ با ۵۰۰۰ بار تکرار استفاده شد. مقادیر t حاصل به جهت بالاتر بودن از مقدار ۱/۹۶، نشانگر آن است که کلیه ضرایب مدل ساختاری معنی‌دار می‌باشند. آماره‌های مربوط در جدول ۴ و خروجی نرم‌افزار در شکل ۳ ارائه شده است. در شکل ۳ مقادیر ضریب تعیین R² برای سازه‌های قصد کارآفرینی و سازگاری مسیر شغلی مشاهده می‌گردد که به ترتیب برابر ۰/۴۳۵ و ۰/۳۸۱ است. بدین معنی که ۴۳/۵ درصد از واریانس قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی توسط سازه‌های مدل تبیین می‌گردد. همچنین ۳۸/۱ درصد از واریانس سازگاری مسیر شغلی توسط شخصیت فعال تبیین می‌گردد. قابل ذکر است که به‌زعم هنسلر و همکاران، در صورتی که در یک مدل، یک سازه درون‌زا توسط تنها یک یا دو سازه برون‌زا تحت تأثیر قرار گیرد، مقدار R² از ۰/۳۳ به بالا، نشان از قوت رابطه بین

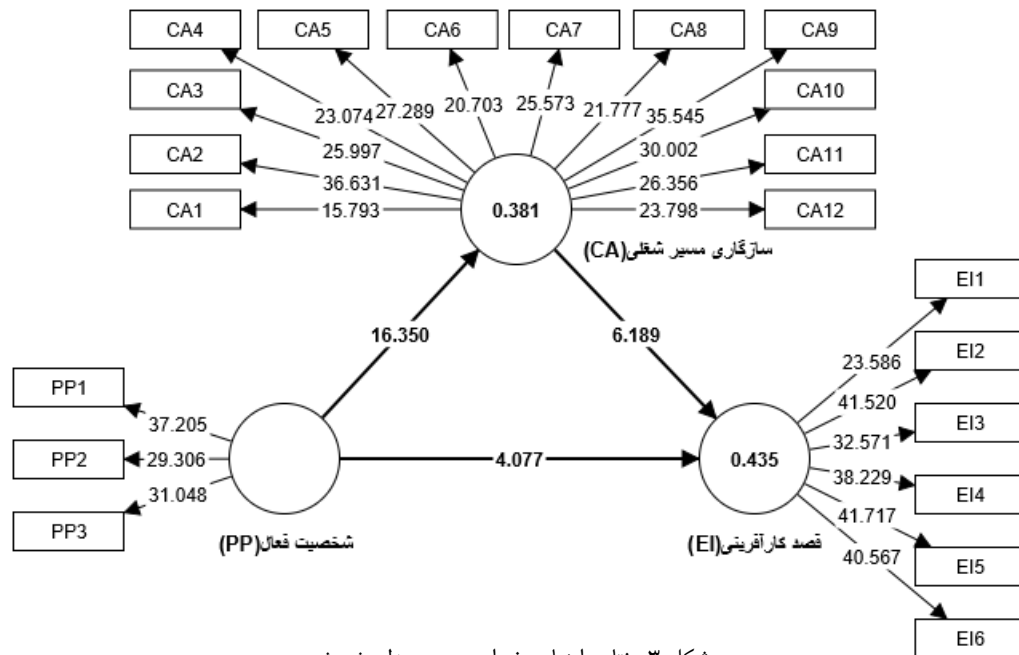
روایی تشخیصی نیز با شاخص HTMT ارزیابی می‌گردد که مقادیر کمتر از ۰/۸۵ به معنای مطلوب بودن روایی تشخیصی است (Hair et al., 2021). نتایج حدود اطمینان برای معیار HTMT (جدول ۳) به جهت آنکه مقدار یک را در بر نمی‌گیرد، نیز نشان از روایی تشخیصی قابل قبول سازه‌ها دارد. قابل ذکر است که سه نشانگر سازه سازگاری مسیر شغلی، علی‌رغم اینکه بار عاملی آن‌ها کمتر از ۰/۷ بود ولی با توجه به در نظر گرفتن روایی محتوایی، عدم بهبود معیارها پس از حذف نشانگر و همچنین نزدیک بودن به مقدار ۰/۷ حفظ گردید (شکل ۲)؛ لذا، با استناد به خروجی نرم‌افزار (شکل ۲)، پایایی نشانگر مدل نیز، مطلوب است.

در گام دوم یعنی ارزیابی مدل ساختاری نیز، ضریب تعیین (R²)، تناسب پیش‌بینی (Q²)، مقادیر و سطح معنی‌داری ضرایب مسیر، مقادیر اثر (F²) و مقادیر اثر (q²) بررسی می‌گردد.

شاخص با اهمیت دیگر در این گام ارزیابی مقادیر Q^2 استون- گیسیر است. با استناد به جدول ۶ مقدار این شاخص برای سازه قصد کارآفرینی و سازگاری مسیر شغلی به ترتیب برابر $0/۲۷۹$ و $0/۱۹۷$ می باشد و بدین جهت که مقادیر حاصل به شکل قابل توجهی بزرگتر از صفر می باشند، لذا حاکی از برخورداری مدل مسیری تبیین شده از روابط پیش بینی کننده است (Hair et al., 2021).

آن سازه‌ها و سازه درون‌زا است (Davari and Rezazadeh, 2013).

در جدول ۵ مقادیر حجم اثر F^2 که شدت رابطه میان سازه‌های مدل را نشان می دهد مشاهده می گردد. با توجه به اینکه مقادیر $0/۰۲$ ، $0/۱۵$ و $0/۳۵$ به ترتیب به عنوان مقادیر کم، متوسط و زیاد برای این شاخص مشخص شده است (Hair et al., 2021)؛ لذا بر اساس نتایج مندرج در جدول ۵، وضعیت هر یک از سازه‌های پژوهش مشخص می گردد.

شکل ۳- نتایج ارزیابی ضرایب مسیر مدل پژوهش

Figure 3. The path coefficients of the research model
PP= Proactive Personality, CA= Career Adaptability, EI= Entrepreneurial Intention

Table 5. F^2 Values

جدول ۵- مقادیر F^2

شخصیت فعال Proactive Personality	سازگاری مسیر شغلی Career Adaptability	قصد کارآفرینی Entrepreneurial Intention	مسیر Path
			قصد کارآفرینی Entrepreneurial Intention
		0.212	سازگاری مسیر شغلی Career Adaptability
	0.615	0.093	شخصیت فعال Proactive Personality

قابل ذکر است که نتایج این شاخص، به صورت دستی محاسبه شده است.

با استناد به نتایج مذکور، فرضیه ۱ تحقیق پذیرفته شده و لذا شخصیت فعال بر قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی مؤثر است ($\beta=0/۲۹۱$ ، $t=۴/۰۷۷$ ، $p=0/۰۰۱$). بر این اساس بین شخصیت فعال دانشجویان کشاورزی و قصد کارآفرینی آنان رابطه مستقیم وجود دارد. نتایج حاصل با نتایج بتمن و کرانت (Bateman and Crant, 1993) و کومار و شوکلا (Kumar and Shukla, 2022) هم‌راستا بود.

با توجه به مقادیر مشخص شده برای این شاخص ($0/۰۲$ ، $0/۱۵$ ، $0/۳۵$ به ترتیب کوچک، متوسط و بزرگ)، مقادیر حاصل برای این شاخص متوسط برآورد می گردد (جدول ۶). مقادیرهای Q^2 پس از حذف سازه سازگاری مسیر شغلی و شخصیت فعال به ترتیب برابر $0/۱۰۴$ و $0/۰۴۶$ به دست آمد. با توجه به اینکه مقادیر $0/۰۲$ ، $0/۱۵$ و $0/۳۵$ برای این معیار به ترتیب نشان دهنده قابلیت پیش بینی ضعیف، متوسط و قوی است (Hair et al., 2021; Hair et al., 2017)؛ بنابراین وضعیت هر یک از سازه‌های پژوهش مشخص می گردد.

جدول ۶- مقادیر Q²Table 6. Q² Values

0.279	قصد کارآفرینی Entrepreneurial Intention
0.197	سازگاری مسیر شغلی Career Adaptability

ممکن است چه اتفاقی بیافتد دغدغه‌مندتر باشند، به سبب آنکه دغدغه‌مندی از بی‌برنامگی و بدبینی آنان نسبت به آینده می‌کاهد، می‌تواند قصد کارآفرینی آنان را بهبود بخشد. همچنین، مسئولیت‌پذیری آنان در مسیر شغلی و به عبارت دیگر، کنترل بهتر مسیر شغلی نیز می‌تواند به بهبود قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی منجر گردد. زیرا که برخورداری از حس مسئول بودن در مسیر شغلی خود موجب می‌گردد که آنان بی‌تصمیم نباشند و این امر می‌تواند قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی را تسهیل نماید. دانشجویانی که نسبت به مسیر شغلی خود کنجکوتر هستند و در این زمینه، در پی گردآوری اطلاعات می‌باشند؛ به سبب آنکه می‌توانند با بهره‌گیری از اطلاعات کسب شده، پندارهای غلط خود را حذف کنند، قصد کارآفرینی مطلوب‌تری خواهند داشت. در نهایت دانشجویانی که به مسیر شغلی خود اعتماد دارند یعنی باور دارند که توانایی آن را دارند که با چالش‌ها و موانعی که در طول مسیر شغلی خود رخ می‌دهد غلبه نمایند، راحت‌تر قصد کارآفرینی می‌نمایند زیرا باور دارند که از عهده آن برمی‌آیند. بر این اساس، به جهت آنکه برخلاف مسیرهای شغلی کلاسیک، کسب و کار کارآفرینی به شدت درهم تنیده است و میزان بالاتری از خود هدایتی و تحمل عدم اطمینان را نیاز دارد (Tolentino et al., 2014) و این پیچیدگی در عرصه کشاورزی نیز به سبب برخورداری از جنبه‌های پیچیده اجتماعی، سیاسی و بوم‌شناختی (Samian et al., 2019) شدیدتر است؛ لذا دانشجویان کشاورزی برای توسعه قصد کارآفرینی خود نیاز به منابع قابل توجهی از سازگاری مسیر شغلی دارند. بر این اساس است که با استناد به مطالعات پیشین نظیر مک کنا و همکاران (McKenna et al., 2016) و لیانگ و یی (Liang and Yi, 2017) سازگاری مسیر شغلی یکی از پیش‌بین‌های قصد کارآفرینی شناخته شده‌اند.

در خصوص ارتباط مستقیم شخصیت فعال و قصد کارآفرینی باید اشاره نمود که به نظر می‌رسد، آن دسته از دانشجویان کشاورزی که در پاسخگویی به فرصت‌ها و سایر محرک‌های محیطی فعال‌تر هستند، تمایل زیادی به انتخاب کارآفرینی به عنوان شغل آتی خود دارند. نتایج تحقیقات قبلی نشان داده است که شخصیت فعال نیز به مانند سازگاری مسیر شغلی از منابع روانی اجتماعی ضروری در زمینه شغلی کارآفرینی هستند و به طور مثبت قصد کارآفرینی را پیش‌بینی می‌کنند. در تأیید این مطلب، ناز و همکاران (Naz et al., 2020) بیان می‌دارند که دانشجویان فعال، فرض می‌کنند که ایجاد یک کسب و کار برای کاهش بیکاری مورد قدردانی و حمایت جامعه قرار می‌گیرد. همچنین کومار و شوکلا (Kumar and Shukla, 2022) بیان می‌دارند که آن دسته از دانشجویانی که در پاسخگویی به فرصت‌ها و سایر محرک‌های محیطی فعال‌تر هستند، تمایل زیادی به انتخاب کارآفرینی به عنوان شغل دارند. بتمن و کرانت (Bateman and Crant, 1993) و سیرت و

نتایج حاصل بیانگر آن است که فرضیه ۲ تحقیق تأیید می‌گردد و بنابراین شخصیت فعال بر سازگاری مسیر شغلی دانشجویان کشاورزی مؤثر است. ($t=16/350$, $p=0/001$) نتایج حاصل با نتایج فاهینمی و یحیی (Fawehinmi and Yahya, 2018)، ون و همکاران (Cai et al., 2015) و سای و همکاران (Wen et al., 2022)، و هو و همکاران (Hou et al., 2014) همسو است.

با استناد به نتایج حاصل، فرضیه ۳ تحقیق تأیید می‌گردد. بر این اساس سازگاری مسیر شغلی بر قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی تأثیرگذار است ($t=6/189$, $p=0/001$). نتایج حاصل با نتایج تولنتینو و همکاران (Tolentino et al., 2014) و ویسی‌نژاد و اطهری (Veisinejad & Athari, 2023) هم‌راستا بود.

یافته‌های تحقیق بیانگر آن است که فرضیه ۴ پژوهش تأیید می‌گردد ($t=5/174$, $p=0/001$). نتایج حاصل با نتایج مطالعه ژانگ و چن (Zhang and Chen, 2021 as cited in Zhang et al., 2022) هم‌راستا بود. بر این اساس سازگاری مسیر شغلی رابطه شخصیت فعال و قصد کارآفرینی را میانجی‌گری می‌کند. بدین معنی که شخصیت فعال بر قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی با واسطه سازگاری مسیر شغلی تأثیر گذار است.

به طور خلاصه، با توجه به اینکه رابطه مستقیم و با واسطه بین شخصیت فعال و قصد کارآفرینی هر دو معنی‌دار هستند و همچنین هر دو مسیر جهت اثرگذاری یکسانی (هر دو مثبت) دارند لذا سازگاری مسیر شغلی اثر میانجی مکمل دارد. با استناد به شدت اثر رابطه مستقیم و غیرمستقیم (۰/۲۹ در برابر ۰/۲۷)، می‌توان دریافت که شدت اثر در دو مسیر تقریباً با هم برابر می‌باشند.

نتایج و بحث

یافته‌های تحقیق حاضر، به صورت تجربی تأیید نمود که شکل‌گیری قصد کارآفرینی در دانشجویان کشاورزی وابسته به منابع فردی سازگاری مسیر شغلی و شخصیت فعال است. به طوری که قصد کارآفرینی در دانشجویان کشاورزی با اتکا به سازگاری مسیر شغلی آنان صورت می‌گیرد که مؤید دیدگاه تولنتینو و همکاران (Tolentino et al., 2014) است. این یافته بدین معنی است که هرچه دانشجویان کشاورزی از این منابع سازگاری (دغدغه، کنترل، کنجکاو، اعتماد مسیر شغلی) بیشتر برخوردار باشند، قصد کارآفرینی در آن‌ها بیشتر شکل می‌گیرد. به عبارت دیگر، هرچه شایستگی‌های دانشجویان کشاورزی برای سازگاری و انطباق با شرایط و تقاضاهای کاری جدید یا چالش‌برانگیز بیشتر باشد، توسعه قصد کارآفرینی در آنان تسهیل می‌گردد.

اگر موشکافانه‌تر به این یافته نگرسته شود باید گفت که هرچه دانشجویان کشاورزی نسبت به آینده و اینکه در آینده

به مراکز آموزش عالی کشاورزی پیشنهاد می‌گردد ارتقا سازگاری مسیر شغلی دانشجویان را با روش‌های مختلف نظیر برگزاری کارگاه‌ها و مشاوره شغلی و فعالیت‌های فوق برنامه از جمله کارگاه‌هایی که بر توسعه مهارت‌های نرم تمرکز دارند، مدنظر قرار دهند زیرا که توسعه مهارت‌های نرم، سازگاری مسیر شغلی دانشجویان کشاورزی را ارتقا می‌دهد (Gheyassi, 2023) و بدین طریق با ارائه آگاهی‌های لازم، بی‌اطلاعی دانشجویان کشاورزی را در خصوص دنیای کار رفع و پنداره‌های غلط احتمالی آنان را در خصوص کارآفرینی اصلاح نمایند؛ زیرا که سازگاری مسیر شغلی، پویا و انعطاف‌پذیر است و می‌تواند از طریق آموزش بهبود یابد (Savickas and Porfeli, 2012; Tolentino et al., 2014).

در این زمینه، ویسی‌نژاد و اطهری (Veisinejad & Athari, 2023) بیان می‌دارند که برگزاری کارگاه‌های آموزشی در راستای توسعه مهارت‌های برنامه‌ریزی و داشتن زندگی هدفمند می‌تواند به داشتن دغدغه شغلی و رفع بی‌تفاوتی دانشجویان کمک کند.

با عنایت به آنچه گذشت، برنامه‌ریزان و تصمیم‌گیران آموزش عالی کشاورزی می‌توانند با توجه و ارزش‌گذاری بیشتر به فعالیت‌های فوق برنامه از قبیل کارگاه‌ها و مشاوره‌های شغلی، نقش قابل توجهی را در ارتقا منابع فردی شامل شخصیت فعال و سازگاری مسیر شغلی دانشجویان کشاورزی داشته باشند.

در پایان اشاره می‌گردد که مطالعه‌ی حاضر نیز مانند سایر مطالعات با محدودیت‌های چندی روبرو بود. نخست آنکه در مرحله دوم نمونه‌گیری، از روش نمونه‌گیری در دسترس استفاده شد. در این راستا، گرچه، سعی گردید از طریق اتخاذ روش نمونه‌گیری تصادفی در مرحله اول، سوگیری به حداقل برسد اما انجام مطالعه با روش نمونه‌گیری کاملاً تصادفی پیشنهاد می‌گردد. دوم آنکه این مطالعه صرفاً در خصوص دانشجویان مقطع کارشناسی مورد بررسی قرار گرفته است و تعمیم آن به دانشجویان سطوح بالاتر بایستی با احتیاط فراوان صورت گیرد. سوم آنکه، گردآوری داده‌های پژوهش، براساس خودگزارش دهی بوده است که پتانسیل اندکی سوگیری وجود دارد.

همکاران (Seibert et al., 1999) نیز اظهار می‌دارند که شخصیت فعال یک عامل تعیین کننده مهم برای قصد کارآفرینی است زیرا نوآوری را تقویت می‌کند.

نتایج تحقیق، نشان داد که سازه شخصیت فعال علاوه بر ارتباط مستقیم، با میانجی‌گری سازگاری مسیر شغلی نیز بر قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی مؤثر است. این یافته بدان معناست که شخصیت فعال دانشجویان کشاورزی، شکل‌گیری سازگاری مسیر شغلی در آنان را هدایت می‌نماید که فرآیند آن با تئوری ساخت مسیر شغلی قابل توضیح است. در این راستا، برخورداری از شخصیت فعال می‌تواند موجب تحریک دغدغه مسیر شغلی، کنترل مسیر شغلی، کنجکاوای مسیر شغلی و اعتماد مسیر شغلی شود و بدین‌صورت، سازگاری مسیر شغلی دانشجویان را ارتقا دهد. دانشجویان با تکیه بر این سازگاری، می‌توانند قصد کارآفرینی خود را بهبود بخشند.

به‌طور خلاصه، تحقیقات چندانی که نقش سازگاری مسیر شغلی در مکانیسم اثرگذاری شخصیت فعال بر قصد کارآفرینی را گزارش کنند یافت نگردید که این شکاف، بدون شک گسترش برنامه‌های ارتقای قصد کارآفرینی دانشجویان را محدود می‌کند. بر این اساس، تأیید نقش میانجی‌گری سازگاری مسیر شغلی در رابطه این متغیرها در این مطالعه، می‌تواند این شکاف را پر نماید.

براساس یافته‌های پژوهش، پیشنهادهای زیر به‌منظور بهبود قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی ارائه می‌گردد:

با توجه به اثر معنی‌دار شخصیت فعال بر قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی پیشنهاد می‌گردد، مراکز آموزش عالی کشاورزی، با تسهیل تعامل دانشکده‌های کشاورزی و صنعت، دعوت از کارآفرینان فعال در عرصه کشاورزی و دعوت از دانش‌آموختگان کارآفرین، دانشجویان کشاورزی را تشویق نمایند که با جستجو و شناسایی فرصت‌ها و شناخت راه‌حل‌های مناسب در زمینه کارآفرینی، فعال‌تر باشند. همچنین به‌سبب آنکه برنامه‌های توانمندسازی، از جمله توانمندسازی روانشناختی می‌تواند شخصیت فعال را توسعه دهد (Öztrak & Güney, 2022)؛ لذا، برگزاری کارگاه‌های توان‌افزایی در مراکز آموزش عالی کشاورزی از جمله توانمندسازی روانشناختی دانشجویان پیشنهاد می‌گردد.

با توجه به اثر معنی‌دار سازگاری مسیر شغلی بر قصد کارآفرینی دانشجویان کشاورزی و تأیید نقش میانجی‌گری آن،

References

- Alambeigi, A., Esmaili, N., Hedjazi, S., & Faham, E. (2023). The Effect of Drivers of Social Media Usage and Job Seeking Behavior on the Employability of Students of the Faculty of Agriculture at the University of Tehran. *Iranian Agricultural Extension and Education Journal*, 19(1), 121-135 (In Persian).
- Atitsogbe, K. A., Mama, N. P., Sovet, L., Pari, P., & Rossier, J. (2019). Perceived Employability and Entrepreneurial Intentions Across University Students and Job Seekers in Togo: The Effect of Career Adaptability and Self-Efficacy. *Frontiers in Psychology*, 10, 180. DOI: 10.3389/fpsyg.2019.00180
- Bateman, T. S., & Crant, M. (1993). The proactive component of organisational behaviour: A measure and correlates. *Journal of Organisational Behavior*, 14(2), 103-118.
- Buil, I., Martínez, E., & Matute, J. (2019). Transformational leadership and employee performance: The role of identification, engagement and proactive personality. *International Journal of Hospitality Management*, 77, 64-75. DOI: 10.1016/j.ijhm.2018.06.014
- Cai, Z., Guan, Y., Li, H., Shi, W., Guo, K., Liu, Y., Li, Q., Han, X., Jiang, P., Fang, Z., & Hua, H. (2015). Self-esteem and proactive personality as predictors of future work self and career adaptability: An

- examination of mediating and moderating processes. *Journal of Vocational Behavior*, 86, 86–94. DOI: 10.1016/j.jvb.2014.10.004
- Crant, J. M. (1996). The proactive personality scale as a predictor of entrepreneurial intentions. *Journal of Small Business Management*, 34, 42-49.
- Davari, A., & Rezazadeh, A. (2013). Structural equation modeling with PLS. *Tehran: Jahad University*. (In Persian)
- Delle, E., & Amadu, I. M. (2016). Proactive personality and entrepreneurial intention: employment status and student level as moderators. *Journal of Advance Management and Accounting Research*, 3(7), 69-81.
- Fawehinmi, O. O., & Yahya, K. K. (2018). Investigating the Linkage Between Proactive Personality and Social Support on Career Adaptability Amidst Undergraduate Students. *Journal of Business and Social Review in Emerging Economies*, 4(1), 81–92. DOI: 10.26710/jbsee.v4i1.370
- Gheyassi, A. (2023). Designing and testing a grounded theory of essential soft skills in iranian agricultural students. Faculty of Agriculture. University of Tehran, Iran (In Persian).
- Gholami, H. (2015). Explaining and Analyzing Employability Components of Iranian Agricultural colleges' students. College of Agriculture and Natural Resources, University of Tehran, Iran (In Persian).
- Ghorbani Piralidehi, F. (2024). Investigating the Role Practical Courses in Improving the Entrepreneurial Competencies of Students (The case of: Students of Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University). *Journal of Entrepreneurial Strategies in Agriculture*, 10(20), 109-119 (In Persian). DOI: 10.61186/jea.10.20.109
- Hair, J. F., Hult, M., Ringle, C., & Sarstedt, M. (2017). *A primer on partial least square structural equation modeling (PLS-SEM)*. Second edition. Los Angeles: Sage.
- Hair, J. F., Hult, G. T. M., Ringle, C. M., Sarstedt, M., Danks, N. P., & Ray, S. (2021). *Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM) Using R*. Springer International Publishing. DOI: 10.1007/978-3-030-80519-7
- Hirschi, A. (2012). The career resources model: an integrative framework for career counsellors. *British Journal of Guidance & Counselling*, 40(4), 369–383. DOI: 10.1080/03069885.2012.700506
- Hou, C., Wu, L., & Liu, Z. (2014). Effect of Proactive Personality and Decision-Making Self-Efficacy on Career Adaptability Among Chinese Graduates. *Social Behavior and Personality: An International Journal*, 42(6), 903–912. DOI: 10.2224/sbp.2014.42.6.903
- Jiang, Z. (2017). Proactive personality and career adaptability: The role of thriving at work. *Journal of Vocational Behavior*, 98, 85–97. DOI: 10.1016/j.jvb.2016.10.003
- Karimi, S. (2019). The Mediating Role of Career Adaptability and Entrepreneurial Self-efficacy between Personality Traits and Entrepreneurial Intentions. *Iranian Agricultural Extension and Education Journal*, 15(1), 111-126. (In Persian). DOI: 10.22034/iaeej.2019.93510
- Karimi, S. (2020). Mediating role of entrepreneurial self-efficacy and self-perceived employability on the relationship between career adaptability and entrepreneurial intentions of agriculture students. *Journal of Research and Planning in Higher Education*, 26(2), 53-76 (In Persian).
- Karimi, S., Sepahvand, F., & Makreet, A. S. (2020). The Role of Perceived University Support in the Formation of Undergraduate Agriculture Students' Entrepreneurial Intentions: Comparing Bu-Ali Sina and Samangan Universities. *Journal of Agricultural Education Administration Research*, 11(51), 108-125. DOI: 10.22092/jaeear.2020.341247.1679 (In Persian).
- Kock, N., & Hadaya, P. (2018). Minimum sample size estimation in PLS-SEM: The inverse square root and gamma-exponential methods. *Information Systems Journal*, 28(1), 227–261. DOI: 10.1111/isj.12131
- Kumar, R., & Shukla, S. (2022). Creativity, Proactive Personality and Entrepreneurial Intentions: Examining the Mediating Role of Entrepreneurial Self-efficacy. *Global Business Review*, 23(1), 101–118. DOI: 10.1177/0972150919844395
- Liang, C & Liang, C (2015). Interaction of Psychological Factors in Shaping Entrepreneurial Intention Among Computer and Electrical Engineering Students. *Journal of Entrepreneurship Management and Innovation*, 11(2), 5–30.
- Liang, M. H. & Yi, L.F. (2017). The relations of career adaptability with entrepreneurial self-efficiency and entrepreneurial intention among university students. *Studies of Psychology and Behavior*, 15(3), 366-371.
- Liñán, F., & Chen, Y.-W. (2009). Development and Cross-Cultural Application of a Specific Instrument to Measure Entrepreneurial Intentions. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 33(3), 593–617. DOI: 10.1111/j.1540-6520.2009.00318.x
- Luo, Y. F., Huang, J., & Gao, S. (2022). Relationship Between Proactive Personality and Entrepreneurial Intentions in College Students: Mediation Effects of Social Capital and Human Capital. *Frontiers in Psychology*, 13, 861447. DOI: 10.3389/fpsyg.2022.861447
- Ma, Y., & Bennett, D. (2021). The relationship between higher education students' perceived employability, academic engagement and stress among students in China. *Education + Training*, 63(5), 744–762. DOI: 10.1108/ET-07-2020-0219

- Maggiore, C., Rossier, J., & Savickas, M. L. (2017). Career Adapt-Abilities Scale–Short Form (CAAS-SF). *Journal of Career Assessment*, 25(2), 312–325. DOI: 10.1177/1069072714565856
- McKenna, B., Zacher, H., Sattari Ardabili, F., & Mohebbi, H. (2016). Career Adapt-Abilities Scale-Iran Form: Psychometric properties and relationships with career satisfaction and entrepreneurial intentions. *Journal of Vocational Behavior*, 93, 81–91. DOI: 10.1016/j.jvb.2016.01.004
- Mohamadi, E., Nilforooshan, P., & Salimi, S. (2016). The effect of career counseling based on narrative approach on the blind college students' career adaptability. *Knowledge & Research in Applied Psychology*, 17(1), 80-89 (In Persian).
- Monfared, N., Yazdanpanah, M., Zobeidi, T., & Homayoun, S. B. (2021). Investigating the Predictors of Entrepreneurial Intention among Students of Bushehr Agricultural Education Center Using Cognitive-Social Theory and Theory of Planned Behavior. *Journal of Entrepreneurial Strategies in Agriculture*, 7(14), 32–42 (In Persian). Doi: 10.52547/jea.7.14.32
- Naz, S., Li, C., Zaman, U., & Rafiq, M. (2020). Linking Proactive Personality and Entrepreneurial Intentions: A Serial Mediation Model Involving Broader and Specific Self-Efficacy. *Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity*, 6(4), 166. DOI: 10.3390/joitmc6040166
- Neureiter, M., & Traut-Mattausch, E. (2017). Two sides of the career resources coin: Career adaptability resources and the impostor phenomenon. *Journal of Vocational Behavior*, 98, 56-69. DOI: 10.1016/j.jvb.2016.10.002
- Nikkhah, M. and Saberi, S.R. (2023). Needs assessment and estimation of academic human resources in the fields of food processing industries. *Journal of Agricultural Education Administration Research*, 15(65), 23-38 (In Persian). DOI: 10.22092/jaeaar.2023.362633.1952
- Obschonka, M., Hahn, E., & Bajwa, N. U. H. (2018). Personal agency in newly arrived refugees: The role of personality, entrepreneurial cognitions and intentions, and career adaptability. *Journal of Vocational Behavior*, 105, 173–184. DOI: 10.1016/j.jvb.2018.01.003
- Oh, J., Jeong, S., Yoon, S. W., & Cho, D. (2023). The link between HRD professionals' social capital and career adaptability: a moderated mediation analysis of social network. *European Journal of Training and Development*, 47(5/6), 456–472. DOI: 10.1108/EJTD-09-2021-0134
- Öztirak, M., & Güney, S. (2022). The mediator role of proactive personality in the effect of psychological empowerment on self-leadership: a study for the aviation industry. *Journal of Aviation*, 6(3), 318-324. DOI: 10.30518/jav.1104838
- Pouratashi, M. (2018). Evaluating strengths and promoting methods employability of students in agricultural higher education. *Journal of Agricultural Education Administration Research*, 10(2), 18-31 (In Persian). DOI: 10.22092/jaeaar.2018.117904
- Qiao, X., & Hua, J. H. (2019). Effect of College Students' Entrepreneurial Self-Efficacy on Entrepreneurial Intention: Career Adaptability as a Mediating Variable. *International Journal of Educational Methodology*, 5(3), 305–313. DOI: 10.12973/ijem.5.3.305
- Qudus, A., Mazhar, M., & Tabassum, M. F. (2022). The Role of Psychological Factors on Entrepreneurial Intentions among Business Students. *Journal of Behavioural Sciences*, 32(1), 76-97.
- Ringle, C. M., Wende, S., & Becker, M. (2022). "SmartPLS4." Oststeinbek: SmartPLS GmbH, <http://www.smartpls.com>.
- Samian, M., Movahedi, R., Salehi Omran, E., & Saadi, H. (2019). Identifying the needs of agricultural students in the field of professional competencies based on the Borich's model and the relationship with the social structure of education. *Technology of Education Journal (TEJ)*, 13(4), 921-930 (In Persian). DOI: 10.22061/jte.2019.3601.1903
- Savickas, M. L. (2013). Career construction theory and practice. In R. W. Lent and S. D. Brown (Eds.), *Career development and counselling: Putting theory and research into work* (2nd ed., pp. 147-183). Hoboken, NJ: Wiley.
- Savickas, M. L. (1997). Career Adaptability: An Integrative Construct for Life-Span, Life-Space Theory. *The Career Development Quarterly*, 45(3), 247–259. DOI: 10.1002/j.2161-0045.1997.tb00469.x
- Savickas, M. L., & Porfeli, E. J. (2012). Career Adapt-Abilities Scale: Construction, reliability, and measurement equivalence across 13 countries. *Journal of Vocational Behavior*, 80(3), 661–673. DOI: 10.1016/j.jvb.2012.01.011
- Seibert, S. E., Crant, J. M., & Kraimer, M. L. (1999). Proactive personality and career success. *The Journal of Applied Psychology*, 84(3), 416–427. DOI: 10.1037/0021-9010.84.3.416
- Shafiei, S., & Rahbarian, F. (2022). Investigating the Effect of Social Capital and the Orientation of Entrepreneurial Attitude on Entrepreneurial Intention with the Mediating Role of Psychological Capital (Case Study: Damon Sabz Agricultural Insurance Services Company). *Journal of Entrepreneurial Strategies in Agriculture*, 9(18), 57-67 (In Persian). DOI: 10.52547/jea.9.18.57
- Shayesteh, B., Moazen, S., & Mansori, A. (2023). Investigating the Relationship between Source of Control and Digital Entrepreneurship Intention with the Moderating Role of Entrepreneurship Education Based on the Theory of Planned Behavior. *Education and Management of Entrepreneurship*, 2 (2), 1-20 (In Persian). DOI: 10.22126/eme.2023.9198.1029

- Sheykholeslami, A., Karimianpoor, G., & Kiani, A. (2019). The Prediction of Entrepreneurial Intention of University Students Based on Psychological Capital and Career Adaptability. *Journal of Research in Educational Systems*, 13(44), 89-103 (In Persian). DOI: 10.22034/jiera.2019.170416.1794
- Shiri, N. (2022). Analysis of Environmental Determinants of Entrepreneurial Intention among Agricultural Students (Case Study of Ilam University). *Journal of Entrepreneurial Strategies in Agriculture*, 9(17), 94–103 (In Persian). DOI: 10.52547/jea.9.17.94
- Shiri, N., Shinnar, R. S., Mirakzadeh, A. A., & Zarafshani, K. (2017). Cultural values and entrepreneurial intentions among agriculture students in Iran. *International Entrepreneurship and Management Journal*, 13, 1157-1179. DOI: 10.1007/s11365-017-0444-9
- Simonton, D. K. (2000). Creativity: Cognitive, personal, developmental, and social aspects. *American psychologist*, 55(1), 151.
- Stauffer, S. D., Abessolo, M., Zecca, G., & Rossier, J. (2019). French-Language Translation and Validation of the Protean and Boundaryless Career Attitudes Scales: Relationships to Proactive Personality, Career Adaptability, and Career Satisfaction. *Journal of Career Assessment*, 27(2), 337–357. DOI: 10.1177/1069072717748962
- Thompson, E. R. (2009). Individual Entrepreneurial Intent: Construct Clarification and Development of an Internationally Reliable Metric. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 33(3), 669–694. DOI: 10.1111/j.1540-6520.2009.00321.x
- Tolentino, L. R., Sedoglavich, V., Lu, V. N., Garcia, P. R. J. M., & Restubog, S. L. D. (2014). The role of career adaptability in predicting entrepreneurial intentions: A moderated mediation model. *Journal of Vocational Behavior*, 85(3), 403–412. DOI: 10.1016/j.jvb.2014.09.002
- Uy, M. A., Chan, K. Y., Sam, Y. L., Ho, M. R., & Chernyshenko, O. S. (2015). Proactivity, adaptability and boundaryless career attitudes: The mediating role of entrepreneurial alertness. *Journal of Vocational Behavior*, 86, 115–123. DOI: 10.1016/j.jvb.2014.11.005
- Veisinejad, Z., & Athari, Z. (2023). Analysis of the Agricultural Students' Entrepreneurial Intention based on Psychological Capital and Career Adaptability, Razi University. *Journal of Agricultural Education Administration Research*, 15(64), 57-72. DOI: 10.22092/jaeear.2023.362082.1941
- Wen, Y., Liu, F., Pang, L., & Chen, H. (2022). Proactive Personality and Career Adaptability of Chinese Female Pre-Service Teachers in Primary Schools: The Role of Calling. *Sustainability*, 14(7), 4188. DOI: 10.3390/su14074188
- Yi-Feng Chen, N., Crant, J. M., Wang, N., Kou, Y., Qin, Y., Yu, J., & Sun, R. (2021). When there is a will there is a way: The role of proactive personality in combating COVID-19. *The Journal of Applied Psychology*, 106(2), 199–213. DOI: 10.1037/apl0000865
- Zhang, L., Li, Q., Zhou, T., Li, C., Gu, C., & Zhao, X. (2022). Social Creativity and Entrepreneurial Intentions of College Students: Mediated by Career Adaptability and Moderated by Parental Entrepreneurial Background. *Frontiers in Psychology*, 13, 893351. DOI: 10.3389/fpsyg.2022.893351